

Nr 381

Av herr **Andersson, Alvar, m. fl.**, om *ändrade bestämmelser rörande rätten att överklaga ägodelningsrätts beslut angående avstyckning för bostadsbebyggelse på landsbygden.*

När det gäller avstyckning för bostadsbebyggelse på landsbygden händer det många gånger, att det är tveksamt huruvida avstyckning skall medgivnas eller icke. Frågan underställes då ägodelningsrättens prövning av vederbörande lantmätare. I och för sig torde man kunna förvänta att de tilläggsdirektiv, som 1954 års fastighetsbildningskommitté erhållit den 18 januari i år, kommer att medföra sådana lagändringar att antalet underställningsärenden kommer att minska. Även efter eventuell lagändring torde emellertid ett alltför stort antal ärenden fortfarande komma att underställas ägodelningsrätterna.

Vad vi fäst oss vid är emellertid icke att ifrågavarande ärenden i och för sig blir föremål för domstolsprövning genom att dessa hänskjutes till ägodelningsrätt utan vid att ärendena därefter kan dragas under överrätts prövning av överlantmätare och länsarkitekt. Ett dylikt överklagande medför ofta onödig tidsförlust och flera andra olägenheter för sakägaren. Rätt för överlantmätare och länsarkitekt att fullfölja talan mot beslut av en så kvalificerad domstol som ägodelningsrätt synes icke vara erforderlig.

För vår del anser vi att denna klagorätt möjligen kan ha sitt berättigande i fråga om avstyckningsmål i de områden alldeles utanför tätbebyggelse, där olämplig randbebyggelse kan uppkomma. I allmänhet följer dock den lokala byggnadsnämnden uppmärksamt utvecklingen och bevakar att sådan typ av bebyggelse icke uppstår, varför klagorätt knappast erfordras.

För områden utanför stadsplan och byggnadsplan finns det emellertid ingen anledning att ha kvar klagorätten för överlantmätare och länsarkitekt.

I anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om förslag till sådan ändring av 21 kap. 51 § jorddelningslagen att klagorätt endast må tillkomma lantbruksnämnd och i vissa fall byggnadsnämnd såvitt i motionen är i fråga.

Stockholm den 26 januari 1957

Alvar Andersson

Nils Franzén

Theodor Johansson